

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205489
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120205489.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senátu zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v právnej veci žalobkyne: B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, XXX XX Q., právne zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Riedlom, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenému advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/87/2020-38 zo dňa 09.11.2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania.

Priznáva žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„ I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 150 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobkyne zamietal.
III. Žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou, súdu doručenu 14.05.2020, domáhala toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie v sume 1.000,- eur, na tom skutkovom základe, že v konaní vedenom pod sp.zn. 14C/280/2015 bola úspešná. Podľa žalobkyne cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva. Základným predpokladom pre vyhovie žaloby je to, že porušenie práva bolo úspešne uplatnené.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že nárok žalobkyne považuje vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci v prípade priznania náhrady finančného zadostučinenia za nárok založený na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. V danom prípade žalobkyni bolo priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a teda nie je čo kompenzovať. Žiadal žalobu zamietnuť.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za zistené, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 14C/280/2015-61 zo dňa 13.09.2017 súd zastavil konanie v časti o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu dňa 10.09.2008 je v časti príslušného poplatku za poskytnutý úver absolútne neplatná a v tejto časti náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 2.134,31 eura spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 17.07.2015 do zaplataenia, v prevyšujúcej časti žalobu ohľadne vydania bezdôvodného obohatenia zamietol a rozhodol o povinnosti žalovaného nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove číslo konania 2Co/59/2018-124 zo dňa 14.11.2018 bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III., IV. a V., žalobkyni bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, rozsudok súdu nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2018 a vykonateľnosť 27.11.2018.

Posudzujúc zistený skutkový stav mal súd prvej inštancie za to, že základ nároku bol daný nakoľko žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľa. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré by bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky, a teda k strate finančných prostriedkov. Žalovaný zneužil svoje postavenie tým, že zmluva nemala podstatné náležitosti. Čo sa týka výšky žalobkyňou žiadaného zadosťučinenia, súd prvej inštancie dospel k záveru, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, môže, ale aj nemusí zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Podľa súdu prvej inštancie nie je možné ani analogicky aplikovať § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže privodiť ujmu spotrebiteľovi je potrebná určitá intenzita. Preto za primeranú sumu zadosťučinenia mal súd prvej inštancie sumu 150,- eur. Dodávateľ má jednoducho možnosť jej plateniu prípadne aj iným zodpovednostným následkom sa v iných úverových prípadoch vyhnúť, a to tým, že bude podnikat' v rámci pravidiel stanovených právnymi predpismi. Súd doplnil, že žalovaný si vo vzťahu k žalobkyni uplatňoval finančné plnenie, na ktoré nemal nárok. Vyvolal u nej stav právnej neistoty, ktorý musela riešiť podanou žalobou. Akcentoval tiež to, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu. Preto v prevyšujúcej časti návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ust. § 3 ods. 3 a 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1-4, § 3 ods. 1-3 a ods. 5.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, v ktorom uviedla, že rozhodnutie súdu považuje za zákonné a správne právne posúdené okrem priznanej výšky zadosťučinenia, sumu 150,- eur nepovažuje za spravodlivú. Priznaná suma pri precíznom popísaní zmyslu primeraného finančného zadosťučinenia a pomenovaní pochybenia žalovaného veriteľa v podstate nezodpovedá zistenému skutkovému stavu. Bola nútená domáhať sa svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.134,31 eura súdnou cestou, pričom žalovaný sa v konaní aktívne bránil. V žalobe o primerané finančné zadosťučinenie tiež zhodnotila, že pre naplnenie účelu jeho priznania by bolo vhodné uplatniť polovicu z tejto sumy, aby nebolo žiadnych pochybností o dôvodnosti takto podaného nároku. Uplatnila teda nárok na zaplatenie satisfakcie vo výške 47 % z plnenia, ktoré zinkasoval veriteľ od nej. Sankcia vo výške 150,- eur nebude mať žiadny účel, ktorý sa od primeraného finančného zadosťučinenia očakáva. Navrhla preto rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a žalobe vo zvyšnej časti žiadaného nároku vyhovieť.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že v konaní sa vyjadril prostredníctvom svojich podaní ku všetkým relevantným skutočnostiam, rozhodnutie považuje za vecne správne. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, uplatnil náhradu trov, ktoré mu vznikli.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu v akom bol v odvolaní napadnutý, aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 21.04.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobkyne dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalobkyne bola založená na jedinom tvrdení, tvrdení o tom, že priznaná suma zadosťučinenia nie je primeraná, nezodpovedá zistenému skutkovému stavu.

6. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozsudku, zisteným skutkovým stavom, právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie a procesnou aktivitou strán sporu odvolací súd konštatuje riadne z vykonaného dokazovania zistený skutkový stav, potrebný pre

rozhodnutie vo veci, ako aj správne právne posúdenie nároku. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov a právnym záverom ku ktorým súd dospel.

7. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam žalobkyne preto len dodáva.

8. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 14C/280/2015 bola žalobkyňa sčasti úspešná nakoľko súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie 2.134,31 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 17.07.2015 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V predmetnom konaní bola v pozícii subjektu, potenciálne sa vystavujúcemu riziku z neúspechu vlastného rozhodnutia sporiť sa v záujme dosiahnutia sledovaného cieľa. Domáhala sa pritom nie porušenia akéhokoľvek práva, ale porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľa stanoveného zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. osobitným zákonom. Splnila preto podmienky vyplývajúce z hypotézy citovaného ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Základ nároku bol tým daný, čo súd prvej inštancie správne posúdil a správne podľa odvolacieho súdu posúdil nárok, ktorý bol uplatnený žalobou aj z hľadiska výšky v zmysle primeranosti požadovaného finančného zadosťučinenia. Odvolací súd má za to, že nepriaznivý dôsledok finančného zadosťučinenia musí zodpovedať povahe súkromného práva, pričom v súkromnom práve sankcia nie je trestom ani inštitútom nahrádzajúcim iné právne inštitúty. V konkrétnom súdenom prípade neboli tvrdené a z dôkazov ani nevyplynuli žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie zadosťučinenia vo výške, akú za primeranú mala žalobkyňa. Kritériom kvantifikácie by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Žalobkyňa k týmto exemplifikatívne uvedeným okolnostiam porušenia práva, okrem dôkazu o tom, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 14C/280/2015 bola úspešná, nič neuviedla. Na pojednávanie, ktoré súd na prejednanie veci nariadil, sa nedostavila. Za tejto situácie nebol dôvod, aby odvolací súd do úvahy súdu prvej inštancie o výške zadosťučinenia zasiahol. Žalobkyňou žiadané zadosťučinenie vo výške 1.000,- eur nebolo v konkrétnych skutkových okolnostiach argumentačne podložené a za tejto situácie rozhodnutie súdu, ktorý je orgánom s právomocou právnou normu vyložiť a poskytnúť ochranu subjektívnemu právu je rozhodnutím, ktorým v konkrétnych súvislostiach správne vyhodnotil primeranosť požiadavky žalobkyne ako spotrebiteľky, na základe individuálnych skutkových zistení.

10. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov provinštančného konania podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. V odvolacom konaní žalobkyňa úspešná nebola, naopak, plne úspešný bol žalovaný. Preto súd žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Rozhodnutie o trovách konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 CSP.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.